

РЕШЕНИЕ

№ 642

гр. В. , 12.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., 30 СЪСТАВ в публично заседание на тринадесети май, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Елена Николова

при участието на секретаря Анг. Пенчева
като разгледа докладваното от Елена Николова Гражданско дело № 20203110110616 по описа за 2020 година

Предявен е иск с правно основание чл. 432, ал. 1 от КЗ от Н. АНДР. Ф., ЕГН ***** с искане да бъде осъден ответникът „ЗД „БУЛ ИНС“, АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр.София 1407, р-н Лозенец, ул. „Джеймс Ваучер“ № 87, представлявано от Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов - Изпълнителни Директори да ѝ заплати сумата от 12000,00 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на претърпяно ПТП на 20.07.2019 г., на Аспаруховия мост, изразяващи се в болки и страдания, вследствие на Контузия на гръдния кош; Контузия на карпалните и метакарпофалангеалните стави на палеца на лява длан; Контузия на карпалните и метакарпофалангеалните стави на палеца на дясна длан; Посттравматично стресово разстройство. Претендира се и законната лихва върху претендираната сума от датата на ПТП - 20.07.2019 г. до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се излага следната фактическа обстановка:

На 20.07.2019 г., около 18:00 ч. в гр. В. на Аспаруховия мост посока центъра се движил л. а. Мазда Демио с рег. № XXXX, управляван от Н. Н. Н. и до пункта за бързи скокове при движение с несъобразена с характера и интензивността на движение скорост блъснала спрелия пред нея л. а. Тойота Ярис с рег. № XXXX, при което пострадала Н.Ф. като пътник в л. а. Мазда Демио с рег. № XXXX, като ѝ били причинени следните телесни наранявания: Контузия на гръдния кош; Контузия на карпалните и метакарпофалангеалните стави на палеца на лява длан; Контузия на

карпалните и метакарпофалангеалните стави на палеца на дясна длан и Посттравматично стресово разстройство.

След катастрофата ищцата била откарана в Спешното отделение при МБАЛ „Света Анна - В.“ с оплакване за силни болки в областта на гърдите и двете ръце. Проведени били прегледи, консултации и били извършени множество изследвания и образни диагностик. Назначено било медикаментозно лечение. Няколко дни по-късно палците и на двете ѝ ръце били имобилизирани за няколко седмици. В продължение на около година, след претърпяното ПТП, пострадалата посещавала различни специалисти във връзка с физическите и психическите последици от нараняванията, които получила.

Ищцата твърди, че от така описаните травматични увреждания и претърпения стрес търпяла болки и страдания, което наложило непрекъснат прием на болкоуспокояващи и противовъзпалителни медикаменти, както и антидепресанти за повече от 6 месеца след инцидента. Дълго време след катастрофата трябвало да спазва изключително щадящ режим и да не натоварва снагата и двете си ръце. При всяко вдишване и закашляне ищцата изпитвала силни болки в областта на гърдния кош, в следствие на преживяната коланна травма от поставения обезопасителен колан, което я е лишавало от сън през нощта. Практически била почти изцяло обездвижена за дълъг период от време. Освен, че била трудно подвижна, налагало се да разчита на чужда помощ, дори за елементарни битови нужди.

Излага още, че живее в самостоятелно домакинство във В., а синовете ѝ живеят в други населени места. Единият от тях, който живее в С., си взел отпуск и за да се грижи за нея през първите няколко седмици след катастрофата. Чувството на безпомощност и зависимостта от грижи я потискало и тя станала напрегната, неспокойна, непрекъснато преживявала психотравмиращата ситуация, станала изключително силно емоционална и тревожна.

Ищцата твърди, че депресивното ѝ състояние продължава и до днес - страда от липса на апетит, с постоянни страхови изживявания и хипохондрични фиксаци, вътрешно напрегната. Пътува в автомобил само при крайна нужда. И до днес - една година след злополуката - наблюдаващият я специалист продължавал медикаментозното лечение с психолептични и антидепресантни препарати. Хватателната функция на палците ѝ не е възстановена и с големи усилия успява да приготви храната си, а хобито ѝ да плете за нея е вече напълно неосъществимо.

Излага, че срещу виновния за катастрофата водач Н. Н. Н. било издадено наказателно постановление с № 19-0819-005420 от 01.11.2019 г., което е влязло в законна сила на 26.05.2020 г. Същата попада в кръга лица, чиято отговорност се

покрива от застраховката „Гражданска отговорност“ - полица № BG/02/119001138894, издадена от ЗД „Бул Инс“ АД, валидна до 19.04.2020 г.

На 16.07.2020 г. ищцата подаде претенция в ЗК „Бул Инс“ АД за изплащане на застрахователно обезщетение за имуществени и неимуществени вреди с вх. № ОК-397732/16.07.2020 г. Получила устно окончателно предложение в размер на 1 600 лв., поради което, единствената възможност пред Н.Ф. за получаване на адекватно по размер обезщетение останала завеждането на настоящото гражданско дело.

В депозирания от ответника отговор на исковата молба в срока по чл. 131 от ГПК същият оспорва изцяло иска по основание и по размер.

Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за процесния лек автомобил „Мазда Демио“, с рег. № XXXX.

Оспорва механизма на ПТП, като счита, че представените по делото доказателства нямат установителен характер по отношение начина на настъпване на ПТП. Оспорва изложените от ищцата твърдения относно механизма на ПТП. Твърди, че констативният протокол за ПТП не се ползва с материална доказателствена сила за настъпване на ПТП. Оспорва изложените от ищцата твърдения относно механизма на ПТП, като счита, че те не намират опора в доказателствения материал.

Оспорва да е налице осъществен деликтен фактически състав по отношение на всеки от неговите елементи, в това число противоправност и вина в поведението на водача на МПС. Твърди, че събитието е случайно (чл.15 НК) за водача на МПС като за него не е била налице обективна възможност да предвиди и предотврати настъпването на вредите. Оспорва правните доводи на ищцата за допуснати от водача на МПС нарушения на правилата за движение по чл. 20 от ЗДвП.

В евентуалност твърди съпричиняване на вредите - чл. 51, ал.2 ЗЗД, като самата пострадала, с поведението си е създавала предпоставки и условия за настъпването на инцидента и произтеклите от него вреди.

Твърди, че настъпилите увреждания на Н. АНДР. Ф. не са резултат единствено на виновното поведение на водача на лек автомобил „Мазда Демио“, с рег. № XXXX. Като водач на МПС ищцата допринесла за евентуалните си увреждания, тъй като спряла рязко на място, непозволено за престой и паркиране. Твърди и че е налице съпричиняване от страна на пострадалата, която е пътувала в л. а. Тойота Ярис, с рег. № XXXX без поставен предпазен колан, в противоречие с императивните изисквания на ЗДвП, като така е допринесла в значителна степен за уврежданията си. Твърди, че е налице обективна причинно-следствена връзка между поведението на самата

пострадала от една страна и настъпилите вреди, като същите произтичат по вид и степен и от собственото ѝ противоправно поведение.

Оспорва твърдения, че в резултат на процесното ПТП ищцата е претърпяла цитираните в исковата молба телесни повреди - по вид и степен. Оспорва, че същите са резултат на реализираното МПС. Счита, че няма данни и доказателства по делото ищцата да е претърпяла твърдените от нея увреждания. Оспорва всички твърдения на ищцата в тази насока.

Доколкото увреждания се установят, счита че е много по-вероятно те да са настъпили от друго събитие - например скок с бърнджи или други действия от страна на ищцата.

Оспорва твърденията, че евентуално получените в следствие на ПТП увреждания са довели до продължителни болки и страдания. Твърди, че заявените от ищцата увреждания и болки и страдания в следствие на тях се дължат единствено на предходни заболявания и на вече проявили се хронично-дегенеративните изменения, от които ищцата е страдала преди ПТП.

Оспорва твърденията, че оздравителният процес е бил продължителен, тъй като видно от представените с исковата молба документи данни такъв да е протичал като цяло липсват. В случай, че се установи някаква по-голяма продължителност на оздравителния процес - твърди същото да е следствие на поведението и неспазване на лекарските предписания от страна на ищцата, както и на несвързани с процесното събитие предходни заболявания, както и от хронично-дегенеративни изменения, от които тя страда и които нямат връзка с ПТП.

Оспорва твърденията за изживян стрес и душевни страдания на ищцата и в случай, че такива се установят, счита, че са резултат от лабилна психика и предходната ѝ обремененост.

Оспорва предявеният иск и по размер. Твърди, че претендираната с исковата молба сума в размер на 12 000 лева е силно завишена и не отговаря на трайно установената практика на съдилищата за обезщетения за подобен род вреди и на принципа на справедливостта, заложен в чл. 52 от ЗЗД. Отговорността на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ е функционално обусловена от отговорността на деликвента по чл. 45 ЗЗД.

Моли при определяне на обезщетението да бъдат взети предвид следните обстоятелства: възрастта на пострадалото лице, бързото му възстановяване в обичаен порядък, липсата на настъпили усложнения и липсата на трайни или пожизнени последици за здравето ѝ.

Оспорва претенцията за обезщетение за забава като твърди, че застрахователят не дължи лихва върху обезщетението, тъй като ищцата не е сезирала ответното дружество с претенция за изплащане на обезщетение по чл. 380 КЗ, а съгласно чл. 380, ал.3 КЗ, непредставянето на данни за банковата сметка от страна на пострадало/увредено лице има последиците на забава на кредитора по отношение на плащането, като застрахователят не дължи лихва.

Съдът, като прецени съобразно чл.12 и чл.235 ГПК поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и по вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

По делото е прието за безспорно и ненуждаещо се от доказване, че е налице валидно застрахователно правоотношение по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за процесния лек автомобил „Мазда Демио“, с рег. № XXXX с ответното дружество.

По делото е представен Констативен протокол за ПТП №1645/20.07.2019 г., в който е констатирано, че на 20.07.2019 г. на Аспаруховия мост в град В., настъпва ПТП между лек автомобил л. а. Мазда Демио с рег. № XXXX, управляван от Н. Н. Н. и л. а. Тойота Ярис с рег. № XXXX като водачът на първия автомобил поради движение с несъобразена скорост блъска втория автомобил, при което е пострадало лицето Н. АНДР. Ф. – пътник, като е получила контузия на гръден кош, контузия на дланнопръстните стави на двете ръце (л.7).

За извършеното нарушение на виновния водач Н. Н. Н. е издадено Наказателно постановление №19-0819-005420 от 01.11.2019 г. (л.8).

На л. 20 от делото е представена Претенция за изплащане на застрахователно обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди с вх.№ ОК397732-16.07.2020 г. при застрахователя, с което се иска заплащане на застрахователно обезщетение в размер на 24000 лв. за претърпените от Н. АНДР. Ф. неимуществени вреди вследствие на претърпяното от нея ПТП на 20.07.2019 г.

От Лист за преглед на пациент в Спешно отделение при МБАЛ „Св. Анна- В.“ АД, амб. № 4947/20.07.2019год., издаден на името на Н. АНДР. Ф. се установява, че е тя е посетила спешния център на МБАЛ „Света Анна“ на 20.07.2019 г. в 20:11 часа, като са установени: „...Основна диагноза: Контузия на гръдния кош. ПТП. Травма на гръден кош.. Пътник от лека кола. Травма на гръден кош, болка при движение и дишане...“ (л.9).

Представено е и Медицинско удостоверение № 842/23.08.2019год., издадено от

Отделение Съдебна медицина при МБАЛ „Св. Анна-В.“ АД, на името на Н. АНДР. Ф., като като предварителни данни са посочени „На 20.07.2019год. към 18.00часа като пътник в лек автомобил в дясно от водача е претърпяла ПТП. Получила травма в областта на гръдния кош и двете ръце. Не е губила съзнание.“ Обективно е установено: „По предната повърхност в областта на гръдния кош и странично от нея се установява значително палпаторна болезненост, засилваща се при дишане и движение. Дланнопръстните стави на първи пръсти на двете ръце, повече в ляво, са отекли и болезнени. Движенията в същите са ограничени и болезнени.“ (л.10).

От Амбулаторен лист № 2812 за преглед на пациент Н. АНДР. Ф. се установява диагноза: „Контузия на гръдния кош. Хроничен бронхит...“ (л.12).

Видно от Амбулаторен лист № 2040/05.08.2019год., издаден на името на Н. АНДР. Ф. като основна диагноза е посочена: „Контузия на гръдния кош. Придружаващи заболявания и усложнения: Множествени повърхностни травми на китката и дланта. Свалена е анамнеза: „На 20.07.2019г. при ПТП получава травми на гръдния кош и на двете гъривнени стави и двете длани.“ С установено обективно състояние при прегледа „Отоци, кръвонасядания, ограничени и болезнени движения. Напрегната и болезнена мускулатура. Болки при дишане, при движение на гръдния кош и при закашляне. Отоци по карпалните и по метакарпофалангеалните стави на палците на двете ръце, което затруднява захвата и самообслужването. Назначена е терапия имобилизация на ръцете (л.13).

От представения Амбулаторен лист № 2199/20.08.2019год., издаден на името на Н. АНДР. Ф. се установява основна диагноза: „Контузия на гръдния кош. Придружаващи заболявания и усложнения: Други фобийни тревожни разстройства. Множествени повърхностни травми на китката и дланта“ като е свалена анамнеза: „На 20.07.2019г. при ПТП получава травми на гръдния кош и на двете гъривнени стави и на двете длани“. Посочено обективно състояние: „Все още остатъчни отоци, ограничени и болезнени движения по карпалните и по метакарпофалангеалната става на палеца на дясна ръка, което затруднява захвата и самообслужването. Напрегната и болезнена мускулатура. Все още болки при дишане, при движение на гръдния кош и при закашляне.“ Назначена терапия: „Отстраняване на мобилизацията“ (л.14).

Представен е и Амбулаторен лист № 1049/27.04.2020год., издаден на името на Н. АНДР. Ф.. От него се установява, че при извършения преглед е посочена като основна диагноза: „Други спондилози с радикулопатия. Посочени са придружаващи заболявания и усложнения: „Други вторични сколиози. Първична коксартроза, двустранна. Първична гонартроза, двустранна“ Снета е анамнеза: „От около една седмица е с усилващи се болки в гърба, кръста и двете ТБС, по- изразени в ляво. Обективно състояние: Ограничени и болезнени движения. Напрегната и болезнена

паравертебрална мускулатура. Контрактури в околоставната мускулатура на двете ТБС. Палпаторна болезненост при натиск върху процеси спинози. Изразен вал на Чаклин, разлика в двата хълбучни триъгълника. S-образна кифосколиоза III степен. Ротаторно приплъзване на всички прешлени, остеохондроза на Л3, Л4, Л5. Остеофити по страничните кантове на прешлените на места преминаващи в костни мостове. Промени в двете сакроилиачни стави, по-изразени в ляво. Двустранен сакроилиит.“ (л.16).

Представен е и Амбулаторен лист № 131/02.06.2020год., издаден на името на Н. АНДР. Ф. с поставена основна диагноза: „Посттравматично стресово разстройство“ при снета анамнеза: „Преживяла ПТП на 20.07.2019г. Станала неспокойна. Вътрешно напрегната - плаче често. Имала силни болки в гръдния кош и не може да спи. Има понижен апетит“. Установено обективно състояние: „Спокойна, с адекватна мимика и поведение, ориентирана, мисловен процес правилен. Споделя избледнели страхови изживявания. Хипохондрични фиксации. Нормобулична памет и интелект съхранени“. Назначена терапия: Атаракс 25мг, 1таблетка вечер, ЗОЛОФТ ½ сутрин за 3 дни, след това по 1 т. (л.17). На л. 18 е представена рецепта.

По делото е изслушана и приета **съдебно-медицинска експертиза** на вещото лице д-р Д.Г., в която след обследване на приобщените към доказателствения материал по делото медицински документи е дал заключение, че на 20.07.2019 год. Н. АНДР. Ф. е получила следните травматични увреждания: контузия на гръдния кош, контузия на дланнопръстните стави на първи пръсти на двете ръце. Травматични увреждания от този вид се получават при удари с или върху твърди, тъпи предмети или детайли на МПС, реализирани в областта на двете длани, предната повърхност на гръдния кош и обичайно отзвучават без дефицит за период от порядък на 2-3-4 седмици при липса на усложнения. Обусловили са временно разстройство на здравето неопасно за живота. В конкретния случай вещото лице е констатирало, че е била налице значителна продължителност на болковия синдром, дефицит в движенията на двете ръце, болки в областта на гръдния кош, повече при дишане, движение. От направените образни изследвания и медицинската документация по делото, се установяват изразени артрозни промени в ставите на пръстите на двете ръце, вкл. дланнопръстните стави, вкл. гривнените /китковите/ стави; изразени в значителна степен болестни промени в областта на гръбначния стълб - съществуваща сколиоза, представляваща „S“ - образно изкривяване на гръбначния стълб, в порядък на около 30°, с деформация на гръдния кош, ротация на прешлените нивото на поясните прешлени L3, L4, L5, с ошипяване на ставните повърхности, вкл. образуване на костни мостове. Изразеният болкови синдром и функционалната немощ след цитирания по-горе период на затруднение се дължи на съществуващите хронични заболявания. Такива болки и затруднения пострадалата е имала и преди инцидента. Травматични увреждания в областта на двете

ръце и гръдния кош реално биха могли да провокират и задълбочат болковия синдром и съществуващата клинична симптоматика. В медицинската документация не са отразени характерни травматични увреждания получени от действието на предпазен колан. Травматични увреждания от този вид биха могли да бъдат получени с и без поставяне на предпазен колан, което се отнася както за травмите на двете ръце, така и за травми на гръдния кош, причинени от самия предпазен колан или удари в детайли на МПС без предпазен колан.

В съдебно заседание вещото лице разяснява, че скоковете с бърнджи би могло да предизвикат травмата на гръдния кош, но не и на дланите на ръцете.

От изслушаната и приобщената към доказателствения материал по делото **съдебно-психиатрическа експертиза** на вещото лице д-р К.К. се установява, че при ищцата се диагностицират колебанията в емоционалната сфера, основно в депресивния регистър-хиподепресивна и емоционално лабилност. При разговор свързан с ПТП, което за О. психотравменото събитие, емоционалните ѝ колебания се задълбочават. В настоящия момент ищцата е по-стабилна от момента след ПТП и следващата година като се стреми да съхрани способността си за „емоционално свързване“ с други хора и да си осигури съзвучен емоционален резонанс спрямо събития и хора в настоящето ѝ. Диагностицира се застойна, „ангажираност“ на ищцата с психотравмата и ситуативно свързана обилна вегетативна симптоматика. При нея се диагностицират клинични данни за психотравмени преживявания, които при споделяне нарушават континуитета на психичния поток и на моменти накъсват изказа и емоционалната експресия; изблици на тревожност и емоционално напрежение. Към настоящото освидетелстване ищцата има множество защитни механизми по типа на формиране на реакция с несъразмерно преобръщане на негативните емоции, изтласкване на травматичните спомени, емоционални блокажи и соматизация. Към момента се диагностицират симптоми на Генерализирана тревожност-Ф-41.7. Има проведено лечение в последващата година след 20.07.2019 год. от специалисти с медикаменти, които са довели до стабилизиране на емоциите ѝ и подобрене на вегетативните ѝ симптоми и съня.

Към настоящия момент преживяното от ищцата на 20.07.2019 г. се явява психотравма с отрицателен знак. Емоционалното ѝ състояние-чувствителността ѝ е повишена (средна към висока норма на личностова емоционална лабилност).

Като характерни симптоми за Генерализираната тревожност вещото лице посочва: чувство на нервност през целия ден, „треперене“ на тялото и мускулно напрежение, изпотяване, замайване, сърцебиене, световържеж и епигастрален дискомфорт, чести са страховете за здравето. Към настоящият момент клиничните симптоми на Генерализираната тревожност при О. Н.Ф. са дезактуализирани и с проявена тенденция за омекотяване.

По делото е изслушана и приобщена към доказателствения материал по делото и **съдебно-автотехническа експертиза**, изготвена от вещото лице А.В., съгласно която причината за настъпване на произшествието е движение с несъобразена скорост и неспазване на дистанция на водача на л.а. „Мазда Демио“ с рег. N: XXXX, вследствие на което застига и удря движещия се пред него л.а. „Тойота Ярис“ с рег. N: XXXX. Не са налице обективни данни, за да се установи скоростта на движение на двете превозни средства и в кой момент възниква опасността и оттам дали произшествието е би могло да бъде предотвратено. Поради характера на механизма на произшествието - два попътно движещи се автомобили се удрят, като задно движещия се застига и удря предния автомобил, експертизата счита, че водачът на задния автомобил е имал възможност да избере скоростта си на движение и разстоянието, на което да се движи от предния автомобил, така че да е възможно да спре безопасно зад него. Конструктивно л.а. „Мазда Демио“ с рег. № XXXX при излизането си от завода производител е бил оборудван с предпазни колани за водача и пътниците. Предпазните колани е възможно да позволят изместване на тялото, при което тялото или негови крайници да влязат в съприкосновение с детайли от интериора на автомобила.

По делото са изслушани и показанията на **свидетеля Б. Г. Б.** - син на ищцата по делото, които съдът цени при условията на чл. 172 от ГПК, от които се установява, че ПТП-то се случило в края на юни 2019 г. – Илинден. Наложило се да вземе отпуск за гледане на родител. Майка му била в изключително тежко състояние. Линејката, която дошла при ПТП-то, била отпратена от спортистите по бърнджи, понеже майка му видимо не е имала проблеми. Тя останала сама на моста, всички се оттеглили, и бърнджи скачачите, и племенницата им. Оставайки сама ищцата започнала да плаче от болка, болките ескалирали и тя била заведена в Спешното отделение от другия племенник, където било установено, че има само натъртване. След пристигането си свидетелят предприел действия: завел ищцата в ДКЦ 5- В. и уредил консулт и преглед при ортопед, пулмолог, психиатър и кардиолог. Те установили, че майка му има сериозни натъртвания, най-вече от колана. Сочил, че ищцата е била с колан, иначе щяла да се разбие стъклото. Автомобилът, в който се е возила е тотална щета. Веднага бил даден на отпадъци. Пулмолог и ортопед им обяснили, че в гръдния кош има едно було, като вид хрущял и то цялото е било натрошено и заради това ищцата изпитвала ужасни болки. В следващите 30-40 дни свидетелят полагал грижи за ищцата. Болките продължили още няколко месеца. Тя не можела да легне, спяла в седнало състояние и консумирала храна - само сокове, бульони и болкоуспокояващи. Не можела въобще да спи, плачела, била депресирана и тревожна. Психиатър ѝ изписал лекарства, после следвали още прегледи. По принцип майка му живее сама в с. К., но тъй като той работи и във В. идва всеки месец да я наглеждам. Ищцата вече е на 73-74 години, докато преди катастрофата сама се грижела за себе си, но след това не била в състояние да извършва много от ежедневните действия сама - изтърва предмети: чинии,

тенджери, хватът на пръстите на ръцете не е стабилен. Описва я като доста тревожна, особено като се вози в автобуси и коли, тъй като има фобия, посттравматичен стрес. Все още се страхува, че отново може да стане катастрофа. От тогава зимата я взема да живее при него в С., за да се грижи за нея.

По делото е разпитан и **свидетелят Ф. Я. Я.** син на племенница на ищцата. От показанията на същия се установява, че майка му му се обадила привечер и казала, че е станало ПТП, ако може да отиде да прибере ищцата, защото останала сама. След около 2 часа успял да стигне. Ищцата била седнала на мантинелата, нямало кой да помогне. Имала оплаквания, болели я гърдите, ръцете, била с леко затруднен говор, което свидетелят отдава на болките, вероятно в гърдите. След това я закарал до Спешното, където била прегледана. Били установени натъртвания, болки в ръцете, останал затрудненият говор.

По делото са изслушани и свидетелските показания на свидетеля Н. Н. Н. – внучка на сестрата на ищцата, от които се установява, че тя е шофирала лекия автомобил, в който се е возила ищцата, когато са се блъснали в предната кола. Това станало на Аспаруховия мост, до мястото за бързи скокове. Колоната с автомобили спряла по-рязко и тя не могла да реагира и се блъснала силно в движещия се пред тях автомобил. Извикали полиция, разпитали я, както и водача на другия пострадал автомобил. След това дошла пътна помощ, за да вземе автомобила ѝ. Ищцата остана там, защото нямало място в автомобила на Пътна помощ. Не помни дали е дошла линейка. Спомня си, че ищцата била замаяна, боляло я сърцето, казала, че в гърдите я стиска нещо и ѝ прилошало. Всички в колата били с предпазни колани. Било ясно слънчево време. Имало интензивно движение. Движела се с 50 или 55 км/ч.

От така изложената фактическа обстановка, в съответствие с приложимите към спора правни норми, съдът стигна до следните правни изводи:

Съобразно чл.477, ал.1 от КЗ, с договора за застраховка „Гражданска отговорност“ застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди.

Съгласно чл. 477, ал. 2 от ГПК по задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите застраховани са собственикът, ползвателят и държателят на моторното превозно средство, за което е налице валидно сключен застрахователен договор, както и всяко лице, което извършва фактически действия по управлението или ползването на моторното превозно средство на законно основание. За възникване на правото на обезщетение и успешното провеждане на исковете с правна квалификация чл.477, ал.1 КЗ ищецът следва да установи в условията на пълно

и главно доказване наличието на валидно застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ между прекия причинител на вредата и застрахователя - ответник към момента на увреждането, както и осъществяването на елементите от фактическия състав на чл.45 ЗЗД, а именно реализирането на противоправно деяние, виновно причинено от водача на застрахования автомобил, от което като пряка и непосредствена последица са настъпили твърдените вреди в правната сфера на ищеца в претендирания размер.

Ответникът, за отхвърляне на предявения иск, следва да докаже изпълнение на задължението за възстановяване на претърпените вреди, както и направените възражения за съпричиняване.

По делото безспорно се установи, че на 20.07.2019 г. ищцата се е возила на предната дясна седалка в лек автомобил Мазда Демио с рег. № XXXX, управляван от Н. Н. Н., когато автомобилът се блъска във внезапно спрелия пред тях автомобил Тойота Ярис с рег. № XXXX по вина на водача на застрахования при ответника автомобил. При сблъсъка лек автомобил Мазда Демио с рег. № XXXX е увреден до степен, че не може да се движи на собствен ход, като дни след това е предаден за скрап поради тотална щета. При удара всички в автомобила са били с предпазни колани, включително и ищцата. Вследствие на сблъсъка ищцата получава следните травматични увреждания: Контузия на гръдния кош; Контузия на карпалните и метакарпофалангеалните стави на палеца на лява длан; Контузия на карпалните и метакарпофалангеалните стави на палеца на дясна длан, характеризиращи се силно болезнена симптоматика, скованост на движенията, изпускане на предмети, невъзможност за самообслужаване. Наложила се е имобилизация на китките. Отключва се и посттравматична стресова реакция, изразяваща се в неспокойство, безсъние, страх за живота и здравето, страх от пътуване с автомобил, която симптоматика към момента е с намален интензитет, но все още не е напълно отшумяла.

В тази връзка съдът намира за неоснователни твърденията на ответника за съпричиняване на вредоносния резултат от ищцата, тъй като на първо място се установява, че същата е била с поставен предпазен колан по време на инцидента, а на второ няма касателство към управляването на които и да е от двата автомобила. Не се доказва и твърдяното причиняване на вредоносния резултат в следствие на предприет от ищцата бърз скок преди катастрофата.

Размерът на дължимото обезщетение за неимуществени вреди следва да бъде определен по справедливост съобразно чл.52 ЗЗД, при съобразяване на конкретните, обективно съществуващи обстоятелства като характер на увреждането, начинът на извършването му, степента на влошаване на здравословното състояние, причинените

морални страдания и др. съгласно дадените задължителни указания с ППВС №4/1968г. То трябва да удовлетворява изискването за справедливост и при съпоставянето му с други случаи по аналогични казуси, но с различни по степен на тежестта им вреди, така че доколкото е възможно за по-тежките случаи да се присъди по-високо обезщетение, а за по-леките – по-ниско.

В светлината на изложеното, за да достигне до извод за справедлив размер на обезщетение, което да репарира причинените неимуществени вреди, настоящият съдебен състав съобразява:

В случая се доказва, че твърдените болки на ищцата и двигателни затруднения са възникнали вследствие на травматични увреждания, настъпили при катастрофата. Ищцата многократно е търсила медицинска помощ, за да излекува болезнената симптоматика. Видно от заключението на вещото лице, степента на увреждане и болезненост у ищцата се дължи на нейната възраст и здравословното ѝ състояние към момента на катастрофата, която го е обострила и предизвикала регенеративни ставни изменения. Вследствие на това ищцата е станала неспособна да полага сама грижи за себе си, особено през зимния сезон, което е наложило през именно през зимните месеци да се мести да живее при сина в град София, който да полага грижи за нея. От изживения при катастрофата стрес ищцата е развила „Разстройство в адаптацията – Генерализирана тревожност“. Поради тези съображения, настоящият съдебен състав намира, че общоприетият критерий за справедливост би бил удовлетворен с определяне на сума за обезщетение за причинените на ищцата неимуществени вреди - болки и страдания: телесни повреди, изразяващи се в Контузия на гръдния кош; Контузия на карпалните и метакарпофалангеалните стави на палеца на лява длан; Контузия на карпалните и метакарпофалангеалните стави на палеца на дясна длан, както и психични проблеми, изразяващи се в получените негативни психически преживявания и състояние на емоционален стрес, сума в размер от **7 000,00 (седем хиляди) лева**.

По отношение на претендираната лихва съдът намира, че същата следва да бъде присъдена от датата на завеждане на исковата молба. Съгласно разпоредбата на чл. 497, ал.1 от КЗ Застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок считано от по-ранната от двете дати: 1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3 или 2. изтичането на срока по чл. 496, ал. 1 освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3.

Съгласно чл. 496, ал.1 от КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите не може да е

по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 пред застрахователя, сключил застраховката „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, или пред неговия представител за уреждане на претенции.

В настоящия случай претенцията е предявена на 16.07.2020 г., от който и момент за застрахователя тече тримесечния срок за произнасяне по щетата. Исковата молба е депозирана в съда на 31.08.2020 г., или преди изтичане на този срок, именно поради която причина за начална дата на дължимостта на обезщетението забава следва да се счита датата на подаване на исковата молба.

Предвид изхода на спора право на разноски се поражда за ишците, съобразно уважената част от иска и за ответника, съобразно отхвърлената.

Според разпоредбата на чл. 78, ал. 1 от ГПК от ответника се заплащат заплатените от ищеца такси и разноски в производството и възнаграждение за един адвокат. Съгласно чл. 78, ал.6 от ГПК, когато делото е решено в полза на лице, освободено от държавна такса или от разноски по производството, осъденото лице е длъжно да заплати всички дължащи се такси и разноски, като съответните суми се присъждат в полза на съда. С Определение № 29952/01.09.2020 г. съдът е освободил ишцата от заплащане на държавна такса и разноски, поради което с оглед изхода от спора ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на Районен съд – В. припадащата се част от дължимата държавна такса за разглеждане на делото и от направените разноски, съобразно с уважената част от иска, или сумата от 280,00 лв. за държавна такса, сумата от по 69,60 лв. депозит за вещото лице по изготвената съдебно-автотехническа експертиза, 69,60 лв. депозит за вещото лице по изготвената съдебно-медицинска експертиза и 146,74 лв. депозит за вещото лице съдебно-психиатрична експертиза, или общо сумата от 565,94 лв.

По делото е представен договор за правна защита и съдействие, сключен между ишцата и адв. С. Й. Г. при условията на чл. 38, ал.1, т.2 от Закона за адвокатурата, поради което съдът следва, на осн. чл. 38, ал.2 от ЗАДв. да определи и присъди адвокатско възнаграждение в полза на процесуалния представител адв. Г., съобразно с уважената част от иска, което съдът определя в размер на 890 лв., съобразно разпоредбата на чл. 7, ал.2, т.4 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а припадащата се част съобразно с уважената част на иска в размер на 516,20 лв.

Съгласно представените доказателства за извършени разноски ответникът е сторил такива в размер на сумата 80,00 лв. – депозит за вещо лице по САЕ, и сумата от 180,00 лв. – депозит за вещо лице по СМЕ, от която съгласно разпоредбата на чл. 78, ал. 3 от ГПК следва да му бъдат присъдени 109,20 лв.

РЕШИ:

ОСЪЖДА „БУЛ ИНС“, АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София 1407, р-н Лозенец, ул. „Джеймс Ваучер“ № 87, представлявано от Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов - Изпълнителни Директори **ДА ЗАПЛАТИ** на Н. АНДР. Ф., ЕГН ***** сумата от **7000,00 (седем хиляди) лв.**, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на претърпяно ПТП на 20.07.2019 г., на Аспаруховия мост, изразяващи се в болки и страдания, вследствие на Контузия на гърдния кош; Контузия на карпалните и метакарпофалангеалните стави на палеца на лява длан; Контузия на карпалните и метакарпофалангеалните стави на палеца на дясна длан; Посттравматично стресово разстройство, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 31.08.2020 г. до окончателното изплащане на сумата като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над **7000,00 (седем хиляди) лева** до претендираните **12000,00 (дванадесет хиляди) лева**, на осн. чл. 432, ал. 1, т. 1 от КЗ, ведно със законната лихва от датата на увреждането – 20.07.2019 г. до окончателното изплащане на дължимата сума и претенцията за присъждане на законна лихва върху присъдената сума от 7000,00 лв. за периода от 20.07.2019 г. до 30.08.2020 г., на осн. чл. 497, ал.1, вр. с чл. 496, ал.1 от КЗ.

ОСЪЖДА „БУЛ ИНС“, АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София 1407, р-н Лозенец, ул. „Джеймс Ваучер“ № 87, представлявано от Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов - Изпълнителни Директори **ДА ЗАПЛАТИ** на адв. Сашо Йорданов Гатев, БУЛСТАТ 104600876 сумата **516,20 лв. (петстотин и шестнадесет лева и двадесет стотинки)**, представляваща сторени разноски в производството, на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК, във вр. с чл. 38, ал.2 от ЗАДв.

ОСЪЖДА „БУЛ ИНС“, АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София 1407, р-н Лозенец, ул. „Джеймс Ваучер“ № 87, представлявано от Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов - Изпълнителни Директори **ДА ЗАПЛАТИ** на РАЙОНЕН СЪД В., сумата **565,94 лв. (петстотин шестдесет и пет лева и деветдесет и четири стотинки)**, представляваща сторени разноски в производството, на осн. чл. 78, ал. 6 ГПК, във вр. с чл. 78, ал.1 от ГПК.

ОСЪЖДА Н. АНДР. Ф., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК 831830482, със седалище и адрес на управление: гр. София 1407, р-н Лозенец, ул. „Джеймс Ваучер“ № 87, представлявано от Стоян Станимиров Проданов и Крум Димитров Крумов - Изпълнителни Директори сумата **109,20 лв. (сто и девет лева и**

двадесет стотинки), представляваща сторени разноси в производството, на осн. чл. 78, ал. 3 ГПК.

Дължимите суми от ответника към адв. Сашо Гатев могат да бъдат преведени по следната банкова сметка: клиентска сметка на адв. Сашо Гатев, IBAN BG79UNCR76301076094993.

Дължимите суми от ответника към ищцата Н. АНДР. Ф. могат да бъдат преведени по следната банкова сметка: IBAN: BG47BPBI79451064784001.

Дължимите от ответника суми към Районен съд В. могат да бъдат преведени по следната банкова сметка: IBAN: BG89FINV915031BGN0FPGK.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд В. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – В.: _____